

دولت انتخابی اسلامی

و

مردم سالاری

(بررسی آراء شیخ محمد مهدی شمس الدین
و دکتر مهدی حائری یزدی)

دکتر علی اکبر کمالی اردکانی

دولت انتخابی اسلامی و مردم‌سالاری

(بررسی آراء شیخ محمد مهدی شمس الدین و دکتر مهدی حائری یزدی)

□ علی‌اکبر کمالی اردکانی

- طراح جلد: حمیدرضا رحمانی

- صفحه‌آرایی: انتشارات کویر، نسرين قدرتی

- لیزرگرافی و چاپ: غزال

- صحافی: کیمیا

- شمارگان: ۷۰۰

- چاپ اول: ۱۲۸۲

- چاپ دوم: ۱۲۸۴

- نشانی: تهران، صندوق پستی: ۱۵۸۷۵-۶۴۹۴

- تلفن: ۸۳۰۱۹۹۲ فاکس: ۸۸۳۲۲۱۷

- شابک: ۹۶۴-۸۱۶۱-۲۲-۴ ۹۶۴-۸۱۶۱-۲۲-۴ ISBN: 964-8161-22-4

○ کلیه حقوق برای ناشر محفوظ است.

کمالی، علی‌اکبر

دولت انتخابی اسلامی و مردم‌سالاری (بررسی آراء شیخ محمد مهدی شمس الدین و دکتر

مهدی حائری یزدی) علی‌اکبر کمالی اردکانی. — تهران: کویر، ۱۲۸۴

۲۷۷ ص.

ISBN: 964-8161-22-4

فهرست‌نویس برآسامن اطلاعات فیبا.

کتابنامه: ص. [۲۰۵] ۲۶۹-۲۶۶: هیچنین به صورت ذیرنویس.

۱. دموکراسی — تاریخ. ۲. شمس الدین، محمد مهدی، ۱۹۳۱-۲۰۰۱ — نظریه درباره سیاست و حکومت. ۳. حائری یزدی، مهدی، ۱۳۰۲-۱۳۷۸ — نظریه درباره سیاست و حکومت. الف. شمس الدین، محمد مهدی، ۱۹۳۱-۲۰۰۱. Shams al-Din, Muhammad Mahdi

ب. حائری یزدی، مهدی، ۱۳۰۲-۱۳۷۸. ج. عنوان. د. عنوان: بررسی آراء شیخ محمد مهدی شمس الدین و دکتر مهدی حائری یزدی.

JC ۴۲۱.۸۵۹

۳۶۱/۸۰۹

۸۶۳-۱۸۹۳۲

کتابخانه ملی ایران

فهرست مطالب

۱۱	مقدمه
۱۷	فصل اول: سیر تحول مردم‌سالاری و مدل‌های آن
۱۸	۱-۱-۱ تعریف
۲۲	۱-۱-۲ تاریخچه
۲۵	۱-۱-۳ مردم‌سالاری از دیدگاه اندیشمندان
۲۷	۱-۱-۴ بهانی فکری مردم‌سالاری
۳۰	۱-۱-۵ شاخص‌های نظام مردم‌سالار
	بخش دوم: انواع و مدل‌ها
۳۳	۱-۲-۱ انواع مردم‌سالاری
۳۵	۱-۲-۲ امواج مردم‌سالاری
۳۷	۱-۲-۳ مدل‌های مردم‌سالاری

۴۰	۴-۲-۱ مدل‌های مکفرسون
۴۱	۴-۲-۱ مدل‌های هلند
۴۶	- جمع‌بندی مطالب فصل
	فصل دوم: نسبت اسلام و مردم‌سالاری در اندیشه متفکران مسلمان
۴۷	- مقدمه
	بخش اول: تاریخچه بحث اسلام و مردم‌سالاری
۵۰	۱-۱-۱ مردم‌سالاری در اندیشه متفکران مسلمان متقدم
۵۱	۱-۲-۱ تحول مردم‌سالاری در اندیشه متفکران مسلمان دوران جدید
۵۲	۱-۲-۳ نخستین کاربردهای مردم‌سالاری در آثار نویسندهان مسلمان
۵۸	الف - دوران تجدید حیات دینی
۶۰	ب - دوران نهضت‌های مشروطه خواهی
۶۲	ج - دوران معاصر
۶۵	- جمع‌بندی مطالب فصل
	بخش دوم: بررسی مؤلفه‌های مردم‌سالاری در گستره اندیشه سیاسی مسلمانان
۶۸	۲-۱-۱ آزادی
۷۲	۲-۱-۲ برابری سیاسی و حقوقی
۷۳	۲-۲-۱ حاکمیت مردم
۷۶	۲-۲-۲ مشارکت و رضایت عمومی
۷۷	۲-۲-۳ قانونگرایی
۷۸	جمع‌بندی مطالب فصل
	بخش سوم: ارزیابی آراء برخی از اندیشمندان مسلمان درباره مردم‌سالاری
۸۳	۳-۱-۱ سید جمال الدین اسدآبادی و شاگردان وی
۸۵	۳-۲-۱ حسن البنا و پیرهان او
۹۱	۳-۲-۲ شیخ فضل‌الله نوری

۹۴	۴-۳-۲ میرزا محمد حسین نائینی
۹۹	۵-۲-۲ امام خمینی (ره)
۱۰۵	- جمع‌بندی مطالب فصل
	فصل سوم: دولت انتخابی اسلامی و مردم‌سالاری در آراء شیخ
	محمد‌مهدی شمس‌الدین
۱۰۷	مقدمه
	بخش اول: شمس‌الدین و آراء سیاسی او در یک نگاه
۱۰۹	۱-۱-۲ شمس‌الدین کیست؟
۱۱۲	۱-۲-۲ عصر شمس‌الدین
۱۱۴	۱-۳-۲ گزیده آثار شمس‌الدین
۱۱۹	۴-۱-۲ سیاست از دیدگاه شمس‌الدین
۱۲۲	جمع‌بندی مطالب فصل
	بخش دوم: طرح دولت انتخابی اسلامی در آراء شمس‌الدین
۱۲۳	۱-۲-۳ دولت و جایگاه آن در اندیشه اسلامی
۱۲۳	الف - ضرورت تشکیل دولت
۱۲۴	ب - اسلام و نظام دولت
۱۲۶	ج - مسئله شکل دولت در تاریخ اسلام
۱۲۸	۲-۲-۳ شکل مطلوب دولت اسلامی در عصر حاضر
۱۲۹	۳-۲-۳ منشأ مشروعیت دولت اسلامی در عصر حاضر
۱۳۲	۴-۲-۳ مقایسه نظر شمس‌الدین با سایر نظرات فقهای شیعه
	بخش سوم: مردم‌سالاری و مؤلفه‌های اساسی آن در دیدگاه
	شمس‌الدین
۱۳۹	۱-۳-۳ آزادی
۱۴۱	۲-۲-۳ برابری سیاسی و حقوقی
۱۴۸	۳-۲-۳ حاکمیت مردم
۱۵۰	۴-۲-۳ مشارکت و رضایت عمومی

۱۵۱	۵-۳-۲ فانونگرایی
۱۵۲	- تحول دیدگاه شمس الدین درباره دموکراسی
۱۵۴	- جمع‌بندی مطالب فصل
۱۵۷	فصل چهارم: دولت انتخابی اسلامی و مردم‌سالاری از دیدگاه نکتر مهدی حائری یزدی
۱۵۸	مقدمه
۱۶۰	بخش اول: حائری و آراء او در یک نگاه کلی
۱۶۱	۴-۱-۱ حائزی یزدی کیست؟
۱۶۲	۴-۲-۱ گزیده آثار حائزی
۱۶۳	۴-۳-۱ سیاست در دیدگاه حائزی
۱۶۴	بخش دوم: مهمترین آراء و اندیشه‌های سیاسی حائزی
۱۶۴	۴-۲-۲ کلیات
۱۶۴	الف - مبانی نلسنی بحث
۱۶۵	ب - معنای بدیع حکومت
۱۶۷	ج - تجزیه و تحلیل ابعاد مختلف حکومت
۱۷۲	۴-۲-۳ نظریه‌ای در باب مشروعیت حکومت
۱۷۲	الف - مالکیت شخصی مشارع شهروندان
۱۷۴	ب - وکالت دولت از سوی شهروندان
۱۷۷	ج - نقد نظریه قرارداد اجتماعی
۱۷۹	۴-۲-۴ نقد رویکرد کلامی به مسأله حکومت
۱۸۲	۴-۴-۲ نقد نظریه ولایت فقهی
۱۸۶	۴-۵-۲ مقایسه نظرات حائزی با سایر علمای شیعه
۱۸۹	بخش سوم: مردم‌سالاری و اصول اساسی آن در آراء حائزی
۱۸۹	۴-۳-۱ سه نکته اساسی
۱۸۹	الف - تفاوت دولت و اسلام
۱۹۰	ب - عدم وجود شکل خاصی از نظام اجرایی حکومت در اسلام

ج - نیاز به روش تحقیق خاص در این بحث	۱۹۱
۴-۳-۲-۱ انسان‌شناسی اسلامی	۱۹۲
۴-۳-۳-۴ آزادی‌های فلسفی و سیاسی	۱۹۳
۴-۳-۴ پلورالیسم سیاسی	۱۹۵
۴-۳-۵ اصول اساسی مردم سالاری	۱۹۶
الف - آزادی	۱۹۷
ب - برابری سیاسی و حقوقی	۱۹۸
ج - حاکمیت ملی	۱۹۸
د - مشارکت و رضایت عمومی	۱۹۹
ه - قانون‌گرایی	۲۰۰
- جمع‌بندی مطالب فصل	۲۰۱
- کتابشناسی آیت‌الله دکتر مهدی حائری یزدی	۲۰۳
فصل پنجم: بررسی تطبیقی مدل دولت انتخابی اسلامی و مدل دموکراسی تکاملی	
مقدمه	۲۰۷
بخش اول: مقایسه شرایط عمومی مدل‌های هیلد با جوامع اسلامی کنونی	
۱-۱-۵ مدل دموکراسی کلاسیک	۲۱۰
۱-۲-۵ مدل‌های دموکراسی لیبرال (پارلمانی)	۲۱۰
۱-۳-۵ مدل دموکراسی مستقیم	۲۱۱
۱-۴-۵ مدل‌های دموکراسی معاصر	۲۱۱
۱-۵-۵ تفاوت دو مدل دموکراسی لیبرال	۲۱۶
بخش دوم: خصوصیات اصلی مدل دموکراسی تکاملی	
۲-۱-۵ زمینه پیدایش	۲۱۷
۲-۲-۵ ژان ژاک روسو	۲۱۸
۲-۳-۵ جان استوارت میل	۲۲۴

۲۲۹	۴-۲-۵ اصول و مبانی
بخش سوم: مهمترین خصوصیات اصلی مدل دولت انتخابی اسلامی	
۲۳۰	۱-۳-۵ زمینه پیدایش
۲۲۵	۲-۳-۵ شیخ شمس الدین
۲۳۶	۳-۳-۵ مهدی حائری
۲۳۸	۴-۳-۵ اصول و مبانی
۲۳۹	۵-۳-۵ نقد و بررسی
بخش چهارم: مقایسه تطبیقی مدل دموکراسی تکاملی و مدل دولت انتخابی اسلامی	
۲۴۳	۱-۴-۵ وجهه مشترک در زمینه پیدایش
۲۴۴	۲-۴-۵ وجهه مشترک در شرایط عمومی
۲۴۵	۳-۴-۵ وجهه مشترک در خصوصیات اصلی
۲۴۵	۴-۴-۵ وجهه مشترک در آراء بنیانگذاران
۲۴۷	- جمع بندی مطالب فصل
۲۴۹	نتیجه گیری
۲۵۷	فهرست منابع
۲۶۷	چکیده انگلیسی
۲۶۹	فهرست اعلام

مقدمه

امروزه نظام‌های مبتنی بر اصول مردم‌سالاری (دموکراسی) در مدل‌های مختلف آن، رایج‌ترین نظام‌های سیاسی در جهان هستند و به نظر می‌رسد مردم‌سالاری به صورت ارزشی جهانی درآمده است. به همین خاطر اکثر حکومت‌های دنیا تلاش دارند تا به نوعی خود را مردم‌سالار جلوه دهند.

از این رو حتی در کشورهایی که نظام مردم‌سالاری حاکم نیست، باز هم نهادها، رویه‌ها و مبانی برخاسته از مردم‌سالاری همچون قانون اساسی، پارلمان، انتخابات، احزاب و غیره دیده می‌شود. این امر باعث شده که بعضی از نویسنده‌گان رواج مردم‌سالاری را ناشی از روند «جهانی شدن» و تاثیل تعیین کننده نهادها و سازمانهای بین‌المللی تصور کنند، در حالی که بدون تردید استقرار نظام مردم‌سالار در هر کشور نیازمند تکوین شرایط مساعد سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی داخلی است. در واقع تحقیقات مختلف نشان می‌دهد که نظام مردم‌سالاری در هر کشور زمانی استوار می‌شود که بر مبنای شرایط و خصوصیات آن جامعه و کشور، یومی شده باشد.

مروی بر تاریخچه مباحث سیاسی در میان اندیشمندان و نویسنده‌گان مسلمان نشان می‌دهد که نفوذ تدریجی اندیشه‌های سیاسی نوین به کشورهای اسلامی از اوایل قرن بیستم باعث تجدید نظر بسیاری از ایشان در آراء سیاسی گذشته و ارائه برداشت‌های جدید از رایطه دین و سیاست و مفاهیم اصلی

اسلامی نظری خلافت، حکومت، ولایت، جهاد، شهادت و غیره شده است. این امر به اضافه موج رو به رشد آگاهی در میان مسلمانان جهان، باعث گردید که بسیاری از ایشان تلاش گسترده‌ای برای به روز کردن مباحث سیاسی و ارائه مدلی از «حکومت اسلامی» ینمایند که با شرایط و مقتضیات جهان جدید سازگار باشد. با این حال سابقه اندک مباحث جدی و عمیق سیاسی در میان مسلمانان خصوصاً در چند قرن اخیر - بر اثر عواملی چون استبداد شدید و انحطاط داخلی و هجوم و استعمار خارجی - موجب شد که مسلمانان جهان نتوانند به موضع متعادلی در برابر مفاهیم و نهادهای مدرن و جهانی شده چون مردم سالاری، حقوق بشر و غیره دست یابند. علاوه بر این نباید فراموش کرد که فرقه‌های متعدد اسلامی از هنگام رحلت رسول اکرم (ص) در مورد اصول و مبانی حکومت در اسلام اختلاف نظرهای جدی داشته‌اند.

تاریخچه آشنایی علماء و اندیشمندان شیعه با مباحث و مفاهیم جدید سیاسی به دوران نهضت مشروطه در ایران باز می‌گردد. در این دوره برای اولین بار مفاهیم سیاسی جدیدی چون قانون، مساوات، آزادی، ملت، مجلس، وکیل و دهها مفهوم دیگر وارد زبان فارسی می‌شود. مفاهیمی که پیش از آن در این زبان مسبوق به سابقه نبوده یا با تعاریفی که در گذشته داشته‌اند، متفاوت تعریف می‌شوند. ورود این مفاهیم زمینه تحولات گسترده در اندیشه‌های سیاسی شیعیان را فراهم کرد. ورود عملی علمای شیعه به نهضت مشروطه نیز باعث گردید که آنها مجبور شوند در مورد بسیاری از مسائل سیاسی به موضع گیری پردازنند. به همین خاطر بود که مساله جایگاه رای مردم در حکومت اسلامی به عنوان «مساله‌ای مستحدثه» در فقه شیعه مطرح شد و افرادی چون آخوند خراسانی و علامه نائینی به عنوان اولین فقهاء شیعه در باب رای مردم مطالبی ذکر کرده و کوشیدند مبانی فقهی آن را بیان نمایند. بر اساس مستندات تاریخی به دنبال انحراف و شکست نهضت مشروطه، روی کار آمدن رژیم استدادی پهلوی و اعمال سیاست‌های ضد روحانیت توسط رضاشاه، این گونه تلاش‌ها در میان علماء و اندیشمندان سیاسی شیعه متوقف گردید. با این حال از اوایل دهه ۱۳۴۰ هش. طرح نظرات و مباحث جدید توسط امام خمینی (ره) که با نوعی «انقلاب» در نظریه‌ها و تلقی‌ها از متون فقهی شیعه همراه بود، باعث طرح مجدد مباحث سیاسی در میان علماء و اندیشمندان شیعه شد. از این دوره به بعد و خصوصاً از هنگام پیروزی انقلاب اسلامی در ایران و تشکیل اولین حکومت اسلامی تحت ریاست یک فتیه شیعه، اندیشه سیاسی در میان اندیشمندان شیعه دوره

شکوفایی آشکاری را آغاز کرده است. طرح مجدد جایگاه دین در جامعه، بازنده‌یشی در مورد رابطه دین و سیاست، ارائه بوداشت‌های جدید از مفاهیم اصلی شیعه نظریه، جهاد، شهادت و انتظار فرج و بازسازی و ارائه نظریات جدید در مورد حکومت اسلامی از جمله دست آوردهای این دوره است.

با وجود تمام این پیشرفت‌ها و بنا به دلایل مختلف از جمله بوداشت‌های متفاوت از متون دینی و تجربه‌اندک تشکیل حکومت اسلامی، هنوز در زمینه سؤالات بسیار مهم اندیشه سیاسی از جمله ضرورت یا عدم ضرورت تشکیل حکومت اسلامی در عصر غیبت، تنصیب یا عدم نصب صنف یا افراد خاصی جهت تشکیل حکومت اسلامی، شکل مطلوب یک حکومت اسلامی در عصر حاضر، شیوه تحقق بخشیدن به این نظام مطلوب، منشأ مشروعيت حکومت اسلامی در عصر غیبت، میزان آزادیهای سیاسی و فرهنگی ممکن در یک حکومت اسلامی، میزان مشارکت مؤثر مردم در تصمیم‌گیریها و امکان یا عدم امکان تغییر مسالمت‌آمیز یک حکومت اسلامی بر اساس خواست مردم، توافقی در میان علماء و فقهاء شیعه وجود ندارد.^(۱) بی تردید این کتاب در پی ورود به عرصه بحث‌انگیز حمه این موضوعات نیست، بلکه تنها در پی بررسی جایگاه «مردم‌سالاری» در اندیشه سیاسی معاصر شیعه است.

بحث نقش مردم در حکومت و حاکمیت که از پیش شرط‌های اصلی مردم سالاری است، در دو دوره یعنی دوران نهضت مشروطه و در آستانه انقلاب اسلامی به طور جدی برای اندیشمندان شیعه مطرح گردیده است. در مرحله اول افرادی چون آخوند خراسانی و علامه نائیشی و در مرحله دوم افرادی چون امام خمینی (ره) یا پذیرش اصل تشکیل «حکومت اسلامی» در عصر حاضر تلاش کردند تا جایگاه و نقش مردم در حکومت اسلامی را مشخص سازند. پیروزی انقلاب اسلامی و تشکیل نظام جمهوری اسلامی در ایران باعث گردید که «نظریه ولایت فقیه» که از سوی امام خمینی (ره) ارائه شده بود در قانون اساسی جمهوری اسلامی مبنای عمل قرار گیرد. تاسیس این نظام و تجربه عملی مشکلات و مسائل زمامداری بر اساس مبانی فقه شیعه در عصر حاضر؛ باعث شکوفایی بیشتر مباحثه مربوط به «حکومت اسلامی و نقش مردم در آن» توسط

۱- برای مباحثه منصل در این زمینه نک به:

- محسن کدبور، نظریه‌های دولت در فقه شیعه، تهران، نشر نی، چاپ اول، ۱۳۷۶، صفحه

اندیشمندان شیعه شد. این امر در کنار مساله «اجتهاد» که از اصول اساسی در میان فقهاء شیعه محسوب می‌شود، باعث ارائه نظریات مختلفی در خصوص حکومت اسلامی در عصر حاضر گردید. در این میان دو تن از علمای بزرگ یعنی آیت الله شیخ محمد مهدی شمس الدین (بیروت ۱۳۷۹-۱۳۱۳) و آیت الله دکتر مهدی حائری یزدی (تهران ۱۳۷۸-۱۳۰۲) دیدگاه‌های بدیعی در مورد حکومت اسلامی عرضه داشتند که اساس آن بر واگذاری کامل حاکمیت به مردم در عصر غیبت است. این دیدگاه‌ها که می‌توان آن را نظریه «دولت انتخابی اسلامی» نامید، می‌تواند تحولی عمده در باب سازگاری حکومت اسلامی با مبانی یک نظام دمکراتیک ایجاد نماید. البته نباید فراموش کرد که نظام‌های دمکراتیک از دوران کلاسیک تاکنون دچار تحولات بسیاری شده‌اند و چنانکه «دیوید هلد» در کتاب «مدل‌های دموکراسی» نشان می‌دهد، امکان ارائه مدل‌های متفاوتی از این نوع نظام وجود دارد. بنابراین سوالات اصلی مادر این کتاب به شرح زیر است:

۱- مؤلفه‌های دولت انتخابی اسلامی در اندیشه‌های شیخ شمس الدین و دکتر حائری یزدی کدامند؟

۲- این مؤلفه‌ها با ضوابط اندیشه سیاسی سنتی شیعه چه نسبتی دارند؟

۳- مدل «دولت انتخابی اسلامی» با کدام یک از مدل‌های نظام دمکراتیک قابل مقایسه است؟

در پاسخ به سوالات فوق فرضیات اصلی ما به شکل زیر ارائه شده‌اند:

۱- برای سیاسی و حقوقی انسانها، حاکمیت مردم، مشارکت و رضایت عمومی و قانونگرایی در اندیشه‌های شیخ شمس الدین و دکتر حائری یزدی از مهم‌ترین مؤلفه‌های دولت انتخابی اسلامی است.

۲- این مؤلفه‌ها با ضوابط اندیشه سیاسی سنتی شیعه ناسازگار است.

۳- مدل پیشنهادی «دولت انتخابی اسلامی» قابل مقایسه با مدل «دموکراسی تکاملی» (روسو-میل) می‌باشد.

اما در مورد پیشنهاد تحقیقات انجام شده در این زمینه باید به طور مختصر گفت که مژوهی کلی بر منابع و آثار سیاسی موجود در میان اندیشمندان و نویسنده‌گان معاصر شیعه نشان می‌دهد که آنها از اوآخر قرن نوزدهم و به دنبال آشنایی با تحولات به وجود آمده در اندیشه سیاسی مبدرن، رسالتی در نفی استبداد و ضرورت تشکیل حکومت‌های محدود یا مشروطه به نگارش درآورده‌اند که رساله «تبیه الامة و تنزیة الملة» نائینی از مهمترین آنهاست. با این

حال پس از این دوره و به دنبال عدم توفیق نهضت مشروطه بنابر علل مختلف نظیر پیدایش دیکتاتوری رضا خان و سرکوب شدید روحانیون و روشنفکران توسط وی، ناکامی دولت ملی مصدق، غلبه تفکر جدایی دین از سیاست، رواج اندیشه‌های تاسیونالیستی، سوسیالیستی و لیبرالیستی در میان برخی روشنفکران و نویسندهای و بالاخره سلطه مجدد حکومت استبدادی محمد رضا پهلوی؛ تا اوپلیل دهه ۱۳۴۰ دش بحث خاصی در مورد حکومت اسلامی در میان علماء و نویسندهای شیعه دیده نمی‌شود. از این دوره تا زمان پیروزی انقلاب اسلامی نیز برخی از علماء و نویسندهای شیعه نظیر مهندس بازرگان (با پیشنهاد جمهوری دمکراتیک اسلامی در سال ۱۳۵۷)، دکتر شریعتی (با رساله امت و امامت و نظریه دموکراسی هدایت شده)، آیت الله طالقانی (با تاکید بر نظام شورایی)، امام خمینی (ره) (با انجام مصاحبه‌هایی در پاریس در معرفی نظام جمهوری اسلامی)، آیت الله منتظری (با طرح نظریه ولایت انتخابی مقیده فقهی) و آیت الله سید محمد باقر صدر (با طرح نظریه خلافت مردم با نظارت مرجعیت)، مباحثی در باب حکومت اسلامی و نسبت آن با مردم‌سالاری ارائه کردند که در فصل دوم کتاب برخی از اثار و آراء ایشان مورد بررسی قرار می‌گیرد. با این حال فضای نامناسب موجود باعث شد که هیچگاه اثر جامعی در مورد رابطه حکومت اسلامی با مردم‌سالاری از دیدگاه اندیشمندان شیعه پدید نیاید. علاوه بر این مروی بر منابع موجود در این زمینه پس از پیروزی انقلاب اسلامی نیز نشان می‌دهد که هر چند مباحث پراکنده‌ای در باب نسبت حکومت اسلامی و مردم‌سالاری در هنگام تصویب قانون اساسی و تعیین «جمهوری اسلامی» به عنوان نظام سیاسی نوین حاکم در ایران مطرح گردید، اما شرایط و فضای انقلابی حاکم در جامعه و سپس آغاز جنگ، باعث گردید که زمینه مناسب برای طرح مباحث جدی در این زمینه وجود نداشته باشد. به این ترتیب شکوفایی مباحث مربوط به اندیشه سیاسی در میان شیعیان پس از پیروزی انقلاب اسلامی در ایران به اوائل دهه ۱۳۷۰ باز نی‌گردد. در این دوره محققانی چون عبدالکریم سروش (مقاله «حکومت دمکراتیک دینی»، ۱۳۷۰) و محمد مجتبهد شبستری (مقاله «دموکراسی و دینداری»، ۱۳۷۷) با ارائه اولین بحث‌های جدی در زمینه حکومت دمکراتیک دینی، جایگاه مفاهیم نوین سیاسی در اندیشه سیاسی شیعه و جایگاه رای مردم در نظام ولایت فقهی، باعث شکوفایی این گونه مباحث در میان سایر اندیشمندان شیعه شدند. با این حال مروی بر منابع موجود نشان می‌دهد که در مورد جایگاه مردم‌سالاری در اندیشه سیاسی

شیخ شمس الدین و مهدی حائری یزدی تاکنون کار علمی جامعی انجام نشده و مباحث پرآکنده موجود در حد مقالات مختصر و یا فصولی از بعضی کتب سیاسی در این زمینه است.

به هر حال با توجه به سوالات و فرضیات موجود این کتاب در پنج فصل تنظیم خواهد شد. در فصل اول سیر تحول مردم‌سالاری و مدل‌های آن با تأکید بر کتاب «مدل‌های دموکراسی» اثر دیوید هلد بیان می‌شود. فصل دوم مروری مختصر بر تاریخچه بحث اسلام و مردم‌سالاری دارد. همچنین جایگاه مؤلفه‌های مهم مردم‌سالاری در گستره اندیشه سیاسی مسلمانان و نمونه‌ای از آراء مهمترین اندیشمندان سنی و شیعه در این فصل ارائه می‌شود. در فصل سوم دولت انتخابی اسلامی و مردم‌سالاری در آراء شیخ محمد مهدی شمس الدین بیان می‌شود. فصل چهارم نیز به بررسی دولت انتخابی اسلامی و مردم‌سالاری در آراء دکتر مهدی حائری اختصاص می‌یابد. بالاخره در فصل پنجم ضمن بررسی تطبیقی مدل دولت انتخابی اسلامی و مدل دموکراسی تکاملی، نقاط اشتراک و انفراد این دو مدل بیان می‌شود. در پایان لازم به ذکر است که عمدۀ مطالب این کتاب مربوط به رساله دکترای علوم سیاسی نگارنده در دانشگاه تربیت مدرس است که با راهنمایی‌های علمی و ارزنده استاد گرامی جناب آقای دکتر محسن کدیور تهیه شده، با این وجود تمام نارسائیهای احتمالی متوجه مؤلف است.

علی اکبر کمالی
۱۳۸۳ فروردین